

152

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2012
EUCO 120/12
PRESSE 296
PR PCE 102

ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Έκθεση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου
κ. Herman Van Rompuy

Με χαρά μου σας διαβιβάζω την παρούσα έκθεση την οποία εκπόνησα σε στενή συνεργασία με τους προέδρους της Επιτροπής, της Ευρωομάδας και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Η έκθεση αυτή παρουσιάζει ένα όραμα για το μέλλον της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, καθώς και τρόπους με τους οποίους θα μπορέσει να συμβάλει καλύτερα στην ανάπτυξη, την απασχόληση και τη σταθερότητα. Η έκθεση προτείνει τη μετάβαση, εντός της ερχόμενης δεκαετίας, προς μια ισχυρότερη αρχιτεκτονική της ΟΝΕ, βάσει ολοκληρωμένων πλαισίων για τον χρηματοπιστωτικό τομέα, για θέματα προϋπολογισμού, καθώς και για την οικονομική πολιτική. Όλα αυτά τα στοιχεία πρέπει να στηρίζονται με ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμότητας και της υποχρέωσης λογοδοσίας.

Η έκθεση δεν προορίζεται να αποτελέσει τελικό σχέδιο: προσδιορίζει τα δομικά στοιχεία και προτείνει μέθοδο εργασίας. Προσμένω, εντούτοις, να καταλήξουμε σε κοινή αντιμετώπιση όσον αφορά την πορεία προς την ΟΝΕ κατά την συνάντησή μας στο τέλος της εβδομάδας. Η παρούσα κατάσταση απαιτεί προσεκτική εξέταση των μελλοντικών εργασιών που θα απαιτηθούν μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Είμαι διατεθειμένος να εξακολουθήσω να εργάζομαι από κοινού με τους Προέδρους της Επιτροπής, της Ευρωομάδας και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προκειμένου να υποβάλουμε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου του 2012 λεπτομερείς προτάσεις για τη διαμόρφωση διαδικασίας με στάδια προς μια ουσιαστική Οικονομική και Νομισματική Ένωση, και με στενή σύνδεση των κρατών μελών κατά τη διάρκειά της.

Αναμένω με ενδιαφέρον τις συζητήσεις μας το απόγευμα της Πέμπτης και την Παρασκευή.

Τ Υ Π Ο Σ

ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΡΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Η Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ) δημιουργήθηκε για να προσφέρει ευημερία και σταθερότητα σε ολόκληρη την Ευρώπη. Αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα η ΟΝΕ αντιμετωπίζει μια θεμελιώδη πρόκληση. Πρέπει να ενισχυθεί ώστε να διασφαλίζει την οικονομική και κοινωνική ευημερία.

Η παρούσα έκθεση, την οποία κατάρτισε ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σε συνεργασία με τον Πρόεδρο της Επιτροπής, τον Πρόεδρο της Ευρωομάδας και τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προτείνει ένα όραμα για την ΟΝΕ που θα διασφαλίζει σταθερότητα και διαρκή ευημερία. Προς τούτο προτείνει ένα ισχυρό και σταθερό πλαίσιο για τον χρηματοοικονομικό, δημοσιονομικό, οικονομικό και πολιτικό τομέα που θα στηρίζει τη στρατηγική για θέσεις απασχόλησης και μεγέθυνση.

Προκλήσεις

Ένα πραγματικό όραμα πρέπει να δίνει απάντηση στις μακροχρόνιες προκλήσεις με τις οποίες βρίσκεται αντιμέτωπη η ΟΝΕ. Η ευρωζώνη είναι ανομοιογενής και η χάραξη πολιτικής σε εθνικό επίπεδο είναι η αποτελεσματικότερη μέθοδος για πολλές οικονομικές αποφάσεις. Ωστόσο, οι εθνικές πολιτικές δεν μπορούν να αποφασίζονται μεμονωμένα εάν οι επιπτώσεις τους διαδίδονται γρήγορα στο σύνολο της ευρωζώνης. Συνεπώς, αυτές οι εθνικές πολιτικές πρέπει να λαμβάνουν πλήρως υπόψη την πραγματικότητα της ένταξης τους σε μια νομισματική ένωση. Είναι σημαντική η διατήρηση ενός επιπέδου ανταγωνιστικότητας, συντονισμού και σύγκλισης τέτοιου, που να μπορεί να διασφαλίσει βιώσιμη ανάπτυξη χωρίς μεγάλες ανισορροπίες. Αυτό θα καθιστούσε δυνατό το κατάλληλο μείγμα πολιτικής με την ενιαία νομισματική πολιτική για την επιδίωξη της σταθερότητας των τιμών.

Ωστόσο, για να διασφαλιστεί η σταθερότητα και η μεγέθυνση στην ευρωζώνη, τα κράτη μέλη πρέπει να δρουν και να συντονίζονται με βάση κοινούς κανόνες. Πρέπει να υπάρχουν τρόποι διασφάλισης της συμμόρφωσης όταν υπάρχουν αρνητικές επιπτώσεις για τα άλλα μέλη της ΟΝΕ. Αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να εξασφαλιστεί το ελάχιστο επίπεδο σύγκλισης που απαιτείται ώστε η ΟΝΕ να λειτουργεί αποτελεσματικά.

Γενικά, η στενότερη ενοποίηση της ΟΝΕ θα απαιτήσει ισχυρότερη δημοκρατική βάση και ευρεία στήριξη εκ μέρους των πολιτών. Για τον λόγο αυτό, είναι σημαντικό η πορεία για την υλοποίηση αυτού του οράματος να βασίζεται ήδη από τώρα σε ευρεία διαβούλευση και συμμετοχή. Η ενοποίηση και η νομιμοποίηση πρέπει να προχωρούν παράλληλα.

Το όραμα για το μέλλον της διακυβέρνησης της ΟΝΕ που περιγράφεται στην παρούσα έκθεση επικεντρώνεται στα κράτη μέλη της ευρωζώνης δεδομένης της ποιοτικής τους διαφοροποίησης που οφείλεται στο γεγονός ότι μοιράζονται ένα κοινό νόμισμα. Ωστόσο, η πορεία προς μια βαθύτερη οικονομική και νομισματική ένωση πρέπει να χαρακτηρίζεται από ειλικρίνεια και διαφάνεια και να είναι πλήρως συμβατή με τη ενιαία αγορά από κάθε άποψη.

Το όραμα

Η έκθεση προτείνει ένα όραμα με στόχο μια σταθερή και ευημερούσα ΟΝΕ με βάση τέσσερα συστατικά στοιχεία:

- *ενοποιημένο χρηματοοικονομικό πλαίσιο* που διασφαλίζει τη χρηματοοικονομική σταθερότητα στη ζώνη του ευρώ κυρίως και ελαχιστοποιεί το κόστος ενδεχόμενης τραπεζικής χρεοκοπίας για τους ευρωπαίους πολίτες. Ένα τέτοιο πλαίσιο προάγει την ευθύνη για εποπτεία σε ευρωπαϊκό επίπεδο και προβλέπει κοινούς μηχανισμούς για την εξυγίανση των τραπεζών και την εγγύηση των καταθέσεων των πελατών.
- *ενοποιημένο δημοσιονομικό πλαίσιο* που θα διασφαλίζει τη χάραξη υγιούς δημοσιονομικής πολιτικής σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο και θα περιλαμβάνει τον συντονισμό, την από κοινού λήψη αποφάσεων, περισσότερη επιβολή και ανάλογα μέτρα ενόψει της έκδοσης κοινών χρεογράφων. Το πλαίσιο αυτό θα μπορούσε επίσης να περιλαμβάνει διάφορες μορφές δημοσιονομικής αλληλεγγύης.
- *ενοποιημένο πλαίσιο οικονομικής πολιτικής* το οποίο διαθέτει επαρκείς μηχανισμούς ώστε να διασφαλίζει ότι εφαρμόζονται εθνικές και ευρωπαϊκές πολιτικές οι οποίες προωθούν τη βιώσιμη ανάπτυξη, την απασχόληση και την ανταγωνιστικότητα και είναι συμβατές με την ομαλή λειτουργία της ΟΝΕ.
- διασφαλίζοντας την αναγκαία *δημοκρατική νομιμοποίηση και λογοδοσία* της λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο της ΟΝΕ, η οποία θα βασίζεται στην από κοινού άσκηση της κυριαρχίας για τις κοινές πολιτικές και την αλληλεγγύη.

Τα τέσσερα αυτά συστατικά στοιχεία προσφέρουν ένα συνεκτικό και ολοκληρωμένο πλαίσιο που θα πρέπει να υλοποιηθεί μέσα στην επόμενη δεκαετία. Και τα τέσσερα στοιχεία είναι αναγκαία για την μακροπρόθεσμη σταθερότητα και ευημερία εντός της ΟΝΕ και θα απαιτήσουν πολλές περαιτέρω προσπάθειες, μεταξύ των οποίων κάποια στιγμή μελλοντικά και πιθανές αλλαγές των συνθηκών της ΕΕ.

II. ΒΑΣΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Ένα ενοποιημένο χρηματοοικονομικό πλαίσιο

Η χρηματοπιστωτική κρίση ανέδειξε διαρθρωτικές ελλείψεις στο θεσμικό πλαίσιο για τη χρηματοοικονομική σταθερότητα. Η αντιμετώπιση αυτών των ελλείψεων έχει ιδιαίτερη σημασία για τη ζώνη του ευρώ εξ αιτίας των έντονων αλληλεξαρτήσεων που προέκυψαν από το ενιαίο νόμισμα. Εντούτοις, αυτό θα πρέπει να γίνει χωρίς να απολεσθεί η ενότητα και η ακεραιότητα της ενιαίας αγοράς στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Θα πρέπει λοιπόν ένα ενοποιημένο χρηματοοικονομικό πλαίσιο να καλύπτει όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, αφήνοντας πεδίο για ειδικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των κρατών μελών εντός και εκτός της ευρωζώνης σε ορισμένα στοιχεία του νέου πλαισίου, τα οποία συνδέονται μάλλον με τη λειτουργία της νομισματικής ένωσης και τη σταθερότητα της ευρωζώνης, παρά με την ενιαία αγορά.

Βασιζόμενο σε ένα ενιαίο εγχειρίδιο κανόνων, ένα ενοποιημένο χρηματοοικονομικό πλαίσιο θα πρέπει να απαρτίζεται από δύο βασικά στοιχεία: ενιαία ευρωπαϊκή εποπτεία των τραπεζών και κοινό πλαίσιο εγγύησης των καταθέσεων και εξυγίανσης.

Η *ενοποιημένη εποπτεία* είναι απαραίτητη ώστε να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή των προληπτικών κανόνων, του ελέγχου του κινδύνου και την πρόληψη κρίσεων σε ολόκληρη την ΕΕ. Η υφιστάμενη αρχιτεκτονική θα πρέπει να μετεξελιχθεί το συντομότερο προς ένα ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα τραπεζικής εποπτείας, με ένα ευρωπαϊκό και ένα εθνικό επίπεδο. Το ευρωπαϊκό επίπεδο θα φέρει την τελική ευθύνη. Το σύστημα αυτό αναμένεται ότι θα διασφαλίσει ότι η εποπτεία των τραπεζών σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι εξίσου αποτελεσματική ως προς τη μείωση των πιθανοτήτων χρεοκοπίας τραπεζών και την πρόληψη της ανάγκης παρέμβασης κοινών ταμείων για εγγύηση των καταθέσεων ή εξυγίανση. Για τον σκοπό αυτόν, το ευρωπαϊκό επίπεδο θα πρέπει να λάβει εποπτική εξουσία καθώς και εξουσίες προληπτικής παρέμβασης, που θα ισχύουν για όλες τις τράπεζες. Η άμεση εμπλοκή του θα ποικίλλει, αναλόγως του μεγέθους και της φύσης των τραπεζών. Θα πρέπει να διερευνηθούν εις βάθος οι δυνατότητες που προβλέπει το άρθρο 127, παράγρ. 6 της ΣΛΕΕ σχετικά με την ανάθεση στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα της εξουσίας εποπτείας των τραπεζών στην ευρωζώνη.

Χρησιμοποιώντας ως βάση υπάρχουσες και μελλοντικές προτάσεις της Επιτροπής, θα πρέπει να προχωρήσουν οι εργασίες που αφορούν την εγγύηση των καταθέσεων και την εξυγίανση:

Ένα ευρωπαϊκό σύστημα εγγύησης των καταθέσεων θα μπορούσε να εισαγάγει μια ευρωπαϊκή διάσταση στα εθνικά συστήματα εγγύησης των καταθέσεων στις τράπεζες που τελούν υπό ευρωπαϊκή εποπτεία. Αυτό θα ενίσχυε την αξιοπιστία των υφιστάμενων ρυθμίσεων και θα αποτελούσε ισχυρή διασφάλιση ότι οι επιλέξιμες καταθέσεις όλων των πιστωτικών ιδρυμάτων είναι επαρκώς ασφαλισμένες.

Ένα ευρωπαϊκό εξυγιαντικό σύστημα που θα χρηματοδοτείται πρωτίστως από συμβολές των τραπεζών θα μπορούσε να παρέχει συνδρομή κατά την υλοποίηση μέτρων προς τράπεζες που τελούν υπό ευρωπαϊκή εποπτεία με σκοπό την εύτακτη εκκαθάριση μη βιώσιμων ιδρυμάτων και, συνεπώς, την προστασία των πόρων των φορολογουμένων.

Το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων και το εξυγιαντικό ταμείο θα μπορούσαν να συσταθούν υπό τον έλεγχο μιας κοινής εξυγιαντικής αρχής. Ένα τέτοιο πλαίσιο θα μπορούσε να περιορίσει σε μεγάλο βαθμό την ανάγκη ουσιαστικής χρησιμοποίησης του καθεστώτος εγγυήσεων. Εντούτοις, η αξιοπιστία οιοδήποτε συστήματος εγγύησης καταθέσεων απαιτεί πρόσβαση σε ένα στέρεο χρηματοοικονομικό σύστημα στήριξης. Σε ό,τι αφορά την ευρωζώνη, ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας θα μπορούσε να λειτουργήσει σαν το δημοσιονομικό σύστημα στήριξης της αρχής εξυγίανσης και εγγύησης των καταθέσεων.

2. Προς ένα ενοποιημένο δημοσιονομικό πλαίσιο

Η χρηματοπιστωτική κρίση και η κρίση χρέους ανέδειξαν υψηλά επίπεδα αλληλεξάρτησης, κυρίως εντός της ευρωζώνης. Η ομαλή λειτουργία της ΟΝΕ απαιτεί όχι μόνο την ταχεία και αυστηρή εφαρμογή των μέτρων που έχουν συμφωνηθεί ήδη βάσει του ενισχυμένου πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης (κυρίως του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και της Συνθήκης για τη Σταθερότητα, το Συντονισμό και τη Διακυβέρνηση), αλλά και μια ποιοτική στροφή προς μια δημοσιονομική ένωση.

Στο πλαίσιο μεγαλύτερης ομαδοποίησης της λήψης αποφάσεων επί των προϋπολογισμών, σύμμετρης προς την ομαδοποίηση των κινδύνων, εντός της ευρωζώνης, είναι απαραίτητοι αποτελεσματικοί μηχανισμοί που θα εμποδίζουν και θα διορθώνουν τις μη βιώσιμες δημοσιονομικές πολιτικές σε κάθε κράτος μέλος. Για το σκοπό αυτό, θα μπορούσαν να συμφωνούνται από κοινού τα ανώτατα όρια των ετήσιων επιπέδων των ισοζυγίων των προϋπολογισμών και του δημόσιου χρέους των κρατών μελών. Βάσει αυτών των κανόνων, η έκδοση κρατικών χρεογράφων πέραν του επιπέδου που έχει από κοινού συμφωνηθεί θα πρέπει να αιτιολογείται και να λαμβάνει προηγούμενη έγκριση. Εν συνεχεία, το επίπεδο της ευρωζώνης θα είναι σε θέση να απαιτεί αλλαγές στους δημοσιονομικούς φακέλους εάν παραβιάζουν τους δημοσιονομικούς κανόνες, έχοντας παράλληλα κατά νου την ανάγκη να εξασφαλιστεί κοινωνική δικαιοσύνη.

Σε μεσοπρόθεσμη προοπτική, η έκδοση κοινών χρεογράφων θα μπορούσε να διερευνηθεί ως στοιχείο μιας τέτοιας δημοσιονομικής ένωσης και να εξαρτάται από την πρόοδο στην δημοσιονομική ενοποίηση. Είναι δυνατό να εξετασθούν μέτρα για την εισαγωγή αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ευθυνών εφόσον έχει θεσπισθεί ένα ισχυρό πλαίσιο για τη δημοσιονομική πειθαρχία και την ανταγωνιστικότητα, ώστε να αποφεύγεται η ηθική βλάβη και να ενισχύεται η υπευθυνότητα και η συμμόρφωση. Η διαδικασία προς την έκδοση κοινών χρεογράφων θα πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια και να είναι σταδιακή· η ομαδοποίηση των αποφάσεων για τους προϋπολογισμούς θα συνοδεύεται από ανάλογα μέτρα ομαδοποίησης των κινδύνων. Έχουν προταθεί διάφορες εναλλακτικές δυνατότητες για μερική από κοινού έκδοση χρεογράφων, όπως η ομαδοποίηση κάποιων βραχυπρόθεσμων χρηματοδοτικών μέσων σε περιορισμένη και υπό όρους βάση, ή η σταδιακή μετατροπή τους σε ταμείο απόσβεσης χρέους. Θα μπορούσαν επίσης να προβλεφθούν διάφορες μορφές δημοσιονομικής αλληλεγγύης.

Μία πλήρης δημοσιονομική ένωση προϋποθέτει την ανάπτυξη ισχυρότερων δυνατοτήτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ικανών να διαχειρίζονται τις οικονομικές αλληλεξαρτήσεις και, εν τέλει, την ανάπτυξη σε επίπεδο ευρωζώνης ενός δημοσιονομικού φορέα, μιας φορολογικής υπηρεσίας για παράδειγμα. Επιπλέον, θα πρέπει να ορισθεί ο ρόλος και οι λειτουργίες ενός κεντρικού προϋπολογισμού, καθώς και η συναρμογή του με τους εθνικούς προϋπολογισμούς.

3. Προς ένα ενοποιημένο πλαίσιο οικονομικής πολιτικής

Σε μια οικονομική ένωση, οι εθνικές πολιτικές θα πρέπει να προσανατολίζονται προς την ισχυρή και βιώσιμη οικονομική μεγέθυνση και την απασχόληση, προάγοντας παράλληλα την κοινωνική συνοχή. Απαιτείται επίσης ισχυρότερη οικονομική ενοποίηση για να ενισχυθεί ο συντονισμός και η σύγκλιση μεταξύ των χωρών της ευρωζώνης, να αντιμετωπισθούν οι ανισορροπίες και να διασφαλισθεί η ικανότητα προσαρμογής σε αναταράξεις και συμμετοχής στον ανταγωνισμό σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Αυτό αποτελεί αναγκαίο όρο για την ομαλή λειτουργία της ONE και απαραίτητο αντιστάθμισμα στο χρηματοοικονομικό και το δημοσιονομικό πλαίσιο.

Είναι σημαντικό, με βάση τις αρχές που διατυπώθηκαν στο Ευρωπαϊκό εξάμηνο και στο Σύμφωνο για το ευρώ +, το πλαίσιο για τον συντονισμό της πολιτικής να καταστεί πιο εκτελεστό, ώστε οι τυχόν μη βιώσιμες πολιτικές να μην θέτουν σε κίνδυνο τη σταθερότητα στην ONE. Ένα τέτοιο πλαίσιο θα είναι ιδιαίτερα σημαντικό να κατευθύνει πολιτικές σε τομείς όπως η κινητικότητα της εργασίας ή ο φορολογικός συντονισμός.

Είναι επίσης δυνατό να λαμβάνονται μέτρα όπου απαιτείται προκειμένου να ενισχύεται η πολιτική και διοικητική ικανότητα των εθνικών θεσμών και να ενισχύεται η εθνική κυριότητα των μεταρρυθμίσεων, καθώς αυτό συνιστά θεμελιώδη προϋπόθεση για την αποτελεσματική υλοποίηση μεταρρυθμίσεων που προωθούν την οικονομική ανάπτυξη.

4. Ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμότητας και της λογοδοσίας

Οι αποφάσεις για τους εθνικούς προϋπολογισμούς βρίσκονται στο επίκεντρο των κοινοβουλευτικών δημοκρατιών της Ευρώπης. Η μετάβαση σε περισσότερο ενοποιημένες διαδικασίες λήψης δημοσιονομικών και οικονομικών αποφάσεων μεταξύ χωρών θα απαιτήσει συνεπώς ισχυρούς μηχανισμούς και νόμιμη και υπεύθυνη από κοινού λήψη αποφάσεων. Έχει ιδιαίτερη σημασία να επιτευχθεί δημόσια στήριξη πανευρωπαϊκών αποφάσεων με σοβαρές συνέπειες στη ζωή των πολιτών.

Η εκ του σύνεγγυς συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων θα έχει καθοριστική σημασία. Το Πρωτόκολλο 1 ΣΛΕΕ για το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην ΕΕ παρέχει ένα κατάλληλο πλαίσιο για τη συνεργασία μεταξύ κοινοβουλίων.

III. ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΜΕΘΟΔΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Χρειάζονται περαιτέρω προσπάθειες για την ανάπτυξη ενός συγκεκριμένου και χρονικά δεσμευτικού οδικού χάρτη για την υλοποίηση της πραγματικής Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.

Θα μπορούσε να υποβληθεί έκθεση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σε στενή συνεργασία με τον Πρόεδρο της Επιτροπής, τον Πρόεδρο της Ευρωομάδας και τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Θα υπάρχουν τακτικές και άτυπες διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Ενδέχεται να υποβληθεί ενδιάμεση έκθεση τον Οκτώβριο του 2012.

**EUROPEAN COUNCIL
THE PRESIDENT**

Brussels, 26 June 2012
EUCO 120/12
PRESSE 296
PR PCE 102

TOWARDS A GENUINE ECONOMIC AND MONETARY UNION
Report by President of the European Council
Herman Van Rompuy

It is my pleasure to hereby transmit to you the report which I prepared in close cooperation with the Presidents of the Commission, the Eurogroup and the European Central Bank.

This report sets out a vision for the future of the Economic and Monetary Union and how it can best contribute to growth, jobs and stability. The report proposes to move, over the next decade, towards a stronger EMU architecture, based on integrated frameworks for the financial sector, for budgetary matters and for economic policy. All these elements should be buttressed by strengthened democratic legitimacy and accountability.

This report is not meant to be a final blueprint: it identifies the building blocks and suggests a working method. I do however expect to reach a common understanding amongst us on the way forward for the EMU at our meeting at the end of the week. The current situation requires careful consideration of future work that will be necessary over the medium to long term. I am prepared to continue working, together with the Presidents of the Commission, the Eurogroup and the European Central Bank, to submit to the December 2012 European Council detailed proposals for a stage-based process towards a genuine Economic and Monetary Union, closely associating the Member States all along.

I am looking forward to our discussions on Thursday evening and Friday.

P R E S S

Dirk De Backer - Spokesperson of the President -

<http://www.consilium.europa.eu/>

EUCO 120/12

1
EN

TOWARDS A GENUINE ECONOMIC AND MONETARY UNION

I. CONSOLIDATING THE ECONOMIC AND MONETARY UNION

The economic and monetary union (EMU) was established to bring prosperity and stability across Europe. It is a cornerstone of the European Union. Today the EMU is facing a fundamental challenge. It needs to be strengthened to ensure economic and social welfare.

This report, prepared by the President of the European Council in collaboration with the President of the Commission, the President of the Eurogroup and the President of the European Central Bank, aims at developing a vision for the EMU to ensure stability and sustained prosperity. It does so by proposing a strong and stable architecture in the financial, fiscal, economic and political domains, underpinning the jobs and growth strategy.

Challenges

An effective vision has to confront the long-term challenges that the EMU faces. The euro area is diverse and policy-making at the national level is the most effective method for many economic decisions. Yet, national policies cannot be decided in isolation if their effects quickly propagate to the euro area as a whole. Therefore, such national policies must reflect fully the realities of being in a monetary union. Maintaining an appropriate level of competitiveness, coordination and convergence to ensure sustainable growth without large imbalances is essential. This should allow for the appropriate policy mix with the single monetary policy in pursuit of price stability.

But to ensure stability and growth in the euro area, Member States have to act and coordinate according to common rules. There have to be ways on ensuring compliance when there are negative effects on other EMU members. This is necessary to guarantee the minimum level of convergence required for the EMU to function effectively.

Overall, closer EMU integration will require a stronger democratic basis and broad support from citizens. For this reason, it is essential that already the process towards realising this vision is based on wide consultation and participation. Integration and legitimacy have to advance in parallel.

The vision for the future of EMU governance laid out in this report focuses on the euro area Member States as they are qualitatively distinct by virtue of sharing a currency. Nevertheless, the process towards deeper economic and monetary union should be characterised by openness and transparency and be in full compatibility with the single market in all aspects.

Vision

The report proposes a vision for a stable and prosperous EMU based on four essential building blocks:

- § *An integrated financial framework* to ensure financial stability in particular in the euro area and minimise the cost of bank failures to European citizens. Such a framework elevates responsibility for supervision to the European level, and provides for common mechanisms to resolve banks and guarantee customer deposits.
- § *An integrated budgetary framework* to ensure sound fiscal policy making at the national and European levels, encompassing coordination, joint decision-making, greater enforcement and commensurate steps towards common debt issuance. This framework could include also different forms of fiscal solidarity.
- § *An integrated economic policy framework* which has sufficient mechanisms to ensure that national and European policies are in place that promote sustainable growth, employment and competitiveness, and are compatible with the smooth functioning of EMU.
- § Ensuring the necessary *democratic legitimacy and accountability* of decision-making within the EMU, based on the joint exercise of sovereignty for common policies and solidarity.

These four building blocks offer a coherent and complete architecture that will have to be put in place over the next decade. All four elements are necessary for long-term stability and prosperity in the EMU and will require a lot of further work, including possible changes to the EU treaties at some point in time.

II. KEY BUILDING BLOCKS

1. An integrated financial framework

The financial crisis has revealed structural shortcomings in the institutional framework for financial stability. Addressing these shortcomings is particularly important for the euro area given the deep interdependences resulting from the single currency. However, this needs to be done whilst preserving the unity and integrity of the single market in the field of financial services. Therefore, an integrated financial framework should cover all EU Member States, whilst allowing for specific differentiations between euro and non-euro area Member States on certain parts of the new framework that are preponderantly linked to the functioning of the monetary union and the stability of the euro area rather than to the single market.

Building on the single rulebook, an integrated financial framework should have two central elements: single European banking supervision and a common deposit insurance and resolution framework.

Integrated supervision is essential to ensure the effective application of prudential rules, risk control and crisis prevention throughout the EU. The current architecture should evolve as soon as possible towards a single European banking supervision system with a European and a national level. The European level would have ultimate responsibility. Such a system would ensure that the supervision of banks in all EU Member States is equally effective in reducing the probability of bank failures and preventing the need for intervention by joint deposit guarantees or resolution funds. To this end, the European level would be given supervisory authority and pre-emptive intervention powers applicable to all banks. Its direct involvement would vary depending on the size and nature of banks. The possibilities foreseen under Article 127(6) TFEU regarding the conferral upon the European Central Bank of powers of supervision over banks in the euro area would be fully explored.

Building on existing and forthcoming Commission proposals, work should be taken forward on deposit insurance and resolution:

A European deposit insurance scheme could introduce a European dimension to national deposit guarantee schemes for banks overseen by the European supervision. It would strengthen the credibility of the existing arrangements and serve as an important assurance that eligible deposits of all credit institutions are sufficiently insured.

A European resolution scheme to be primarily funded by contributions of banks could provide assistance in the application of resolution measures to banks overseen by the European supervision with the aim of orderly winding-down non-viable institutions and thereby protect tax payer funds.

The deposit insurance scheme and the resolution fund could be set up under the control of a common resolution authority. Such a framework would greatly reduce the need to make actual use of the guarantee scheme. Nevertheless, the credibility of any deposit guarantee scheme requires access to a solid financial backstop. Therefore, as regards the euro area, the European Stability Mechanism could act as the fiscal backstop to the resolution and deposit guarantee authority.

2. Towards an integrated budgetary framework

The financial and debt crisis has underlined high levels of interdependence particularly within the euro area. The smooth functioning of the EMU requires not only the swift and vigorous implementation of the measures already agreed under the reinforced economic governance framework (notably the Stability and Growth Pact and the Treaty on Stability, Coordination and Governance), but also a qualitative move towards a fiscal union.

In the context, within the euro area, of greater pooling of decision making on budgets commensurate with the pooling of risks, effective mechanisms to prevent and correct unsustainable fiscal policies in each Member State are essential. Towards this end, upper limits on the annual budget balance and on government debt levels of individual Member States could be agreed in common. Under these rules, the issuance of government debt beyond the level agreed in common would have to be justified and receive prior approval. Subsequently, the euro area level would be in a position to require changes to budgetary envelopes if they are in violation of fiscal rules, keeping in mind the need to ensure social fairness.

In a medium term perspective, the issuance of common debt could be explored as an element of such a fiscal union and subject to progress on fiscal integration. Steps towards the introduction of joint and several sovereign liabilities could be considered as long as a robust framework for budgetary discipline and competitiveness is in place to avoid moral hazard and foster responsibility and compliance. The process towards the issuance of common debt should be criteria-based and phased, whereby progress in the pooling of decisions on budgets would be accompanied with commensurate steps towards the pooling

of risks. Several options for partial common debt issuance have been proposed, such as the pooling of some short-term funding instruments on a limited and conditional basis, or the gradual roll-over into a redemption fund. Different forms of fiscal solidarity could also be envisaged.

A fully-fledged fiscal union would imply the development of a stronger capacity at the European level, capable to manage economic interdependences, and ultimately the development at the euro area level of a fiscal body, such as a treasury office. In addition, the appropriate role and functions of a central budget, including its articulation with national budgets, will have to be defined.

3. Towards an integrated economic policy framework

In an economic union, national policies should be orientated towards strong and sustainable economic growth and employment while promoting social cohesion. Stronger economic integration is also needed to foster coordination and convergence in different domains of policy between euro area countries, address imbalances, and ensure the capacity to adjust to shocks and compete in a globalised world economy. This is essential for the smooth functioning of the EMU and is an essential counterpart to the financial and fiscal frameworks.

It is important, building on the principles spelled out in the European semester and the Euro Plus Pact, to make the framework for policy coordination more enforceable to ensure that unsustainable policies do not put stability in EMU at risk. Such a framework would be particularly important to guide policies in areas such as labour mobility or tax coordination.

Measures to strengthen the political and administrative capacity of national institutions and foster national ownership of reforms could be taken where necessary, as this is a vital condition for the efficient implementation of growth enhancing reforms.

4. Strengthening democratic legitimacy and accountability

Decisions on national budgets are at the heart of Europe's parliamentary democracies. Moving towards more integrated fiscal and economic decision-making between countries will therefore require strong mechanisms for legitimate and accountable joint decision-making. Building public support for European-wide decisions with a far-reaching impact on the everyday lives of citizens is essential.

Close involvement of the European parliament and national parliaments will be central, in the respect of the community method. Protocol 1 TFEU on the role of national parliaments in the EU offers an appropriate framework for inter-parliamentary cooperation.

III. NEXT STEPS--PROPOSAL FOR A WORKING METHOD

Further work is necessary to develop a specific and time-bound road map for the achievement of the genuine Economic and Monetary Union.

A report could be submitted to the December European Council by the President of the European Council in close collaboration with the President of the Commission, the President of the Eurogroup and the President of the European Central Bank. There will be regular and informal consultations with the Member States and the EU institutions. An interim report could be presented in October 2012.
